

Ίστορικά - Έθνικά

«Έχασα τὰ πάντα, ἀλλὰ κράτησα τὴν Ἑλληνικὴ σημαία, δένοντάς τὴν γύρω ἀπὸ τὸ σῶμα μου, νὰ μὲ ζεσταίνει...»

Ἐπιστολὴ Αὐστραλοῦ Ἡρώα πὸ ἐσωσε τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία στὴν δίνη τοῦ πολέμου*

Όταν, πρὶν ἀπὸ 65 χρόνια, οἱ Γερμανοὶ εἰσέρχονταν στὴν Κοζάνη καὶ οἱ σύμμαχοι ὑποχωροῦσαν, ἕνας Αὐστραλὸς στρατιώτης, ὁ Pecinald Tresise ἀπὸ τὴν Μελβούρνη, ὑπέστειλε τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία πὸν κυμάτιζε, στίς 13.4.1941, στὴν αὐλὴ τοῦ Βαλταδώρειου Γυμνασίου Κοζάνης, τὴν τοποθέτησε εὐλαβικὰ στὸ σάκκο του καί, ὅπως λέει ὁ ἴδιος, ἦταν ἡ *καλὴ του τύχη* μέχρι τὸ τέλος τοῦ πολέμου.

* * *

Μετὰ ἀπὸ 18 ὀλόκληρα χρόνια, ὁ ἠρωϊκὸς αὐτὸς Αὐστραλός, μὲ μιὰ συγκινητικὴ ἐπιστολὴ μὲ ἡμερομηνία 11.8.1959 πρὸς τὸν τότε Δήμαρχο Κοζάνης Β. Ματιάκη, ἔγραφε:

«Αξιότιμε Κύριε,

Ακριβῶς πρὶν 18 χρόνια τὰ Αὐστραλιανὰ στρατεύματα βρίσκονταν στὴν Ἑλλάδα γιὰ τὸν μάταιο ἀγῶνα μὲ τοὺς ναζιῆδες καὶ γιὰ τὴν διατήρηση τῆς ἐλευθερίας τῆς ὠραίας καὶ ἱστορικῆς σας χώρας. Μὲ τὴν βῆ Αὐστραλιανὴ Μεραρχία ἀνέβηκα μέχρι Φλωρίνης, ὅπου συναντηθήκαμε μὲ τοὺς Γερμανοὺς. Φθάσαμε στὴν Φλώρινα καὶ ἀμέσως ὀπισθοχωρήσαμε.

Στίς 13 Ἀπριλίου 1941, μερικοὶ ἀπὸ μᾶς στεγάστηκαν στὴν Κοζάνη. Βρέθηκε ἕνα σχολεῖο, στὸ ὁποῖο διανυκτερεύσαμε.

Οἱ Γερμανοὶ βομβάρδιζαν συνεχῶς. Τὸ σχολεῖο βομβαρδίστηκε καὶ θυμᾶμαι τὸ ἄγαλμα πρὸ τῆς εἰσόδου, τὸ ὁποῖο εἶχε ἀνατιναχθεῖ. Μεσα σ' ὅλα αὐτά, ἐκεῖ στὴν σκόνη καὶ τὶς πέτρες, βρίσκόταν μιὰ σημαία δεμένη σὲ κοντάρη περίπου 7 πόδια. Ἑλληνικὴ σημαία, ἀπὸ ὕφασμα μετάξης μὲ κρόσια καὶ κορδόνι. Αὐτὴ ἡ σημαία φαινόταν τόσο περήφανη καὶ προκλητικὴ καὶ ἀλύγιστη στὴν σκόνη καὶ ἀκαταστασία τοῦ πολέμου.

Τὴν ἔβγαλα ἀπὸ τὸ κοντάρι της καὶ τὴν τοποθέτησα στὸ σάκκο μου (οἱ Γερμανοὶ ἦταν μόλις ἔξω ἀπὸ τὴν Κοζάνη), μὲ τὴν ἰδέα νὰ μὴν παραδοθεῖ ἓνα τέτοιο γενναῖο ἔμβλημα στοὺς Οὐννοὺς. **Σ**κέφθηκα πὼς θὰ τὴν ἔστελναν στὴν πατρίδα

τους γιὰ ἀναμνηστικό. **Κ**ατόπιν περάσαμε τὴν διώρυγα τῆς Κορίνθου, ἡ ὁποία ἀμέσως μετὰ τὴν διάβασή μας ἀνατινάχτηκε. **Π**εράσαμε τὸν Ἀλιάκμονα, νοτιοανατολικά τῆς Κοζάνης, ἐπιβιβαστήκαμε τελικὰ σὲ Βρετανικὸ καταδρομικὸ στὴν Μονεμβασία στὶς 4 ἡ ὥρα τὸ πρωῖ τῆς 28ης Ἀπριλίου καὶ ἀπὸ κεῖ στὴν Κρήτη. **Ἐ**κεῖ ἔχασα τὰ πάντα, ἀλλὰ κράτησα τὴν Ἑλληνικὴ σημαία, δένοντάς τὴν γύρω ἀπὸ τὸ σῶμα μου, νὰ μὲ ζεσταίνει. **Τ**ὸ μόνο πρᾶγμα, μὲ τὸ ὁποῖο ἔφυγα ἀπὸ τὴν Κρήτη ἦταν ἡ σημαία καὶ ἡ ζωὴ μου.

Ἐπιστρέψαμε στὴν Αὐστραλία τὸ 1941.

.....
Ἦστερα λοιπὸν ἀπ' ὅλα βρῆκα τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία σὲ καλὴ κατάσταση, τόσο περήφανη καὶ ἐμφανίσιμη, καὶ ἐγὼ ὡς Αὐστραλὸς στρατιώτης, μὲ πίστη στὴν Ἑλλάδα, ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιστρέψω αὐτὴν τὴν ὑπερήφανη Σημαία στὸ παλαιὸ τῆς σχολεῖο, γιὰτὶ εἰκοσάδες ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ποὺ ἦταν τότε παιδιὰ στὸ σχολεῖο, ἐκεῖνες τὶς μοιραῖες μέρες τοῦ πολέμου, πρέπει νὰ ἔχουν γνωρίσει αὐτὴ τὴν Σημαία.

Ρίχνοντας ματιὲς στὸ παρελθόν, ὅταν ταξίδευα στοὺς δρόμους τῆς Ἑλλάδος, φέρνω στὴν μνήμη μου τὸν εὐγενῆ καὶ ἀβρόφρονα λαό της, ποὺ μοίραζε τὸ ψωμί του καὶ τὴν στέγη του μαζί μας, πάντοτε ριψοκινδυνεύοντας τὴν ζωὴ του πρὸς ὄφελός μας, γιὰ νὰ φύγουμε σῶοι.

Melbourn Victoria Australia
B.A.»

(*) Περιοδ. «Ἡ Δράσις μας», ἀριθμ. τεύχους 443/Νοέμβριος 2006, σελ. 338. • Ἀναδημοσίευση ἀπὸ τὴν Ἐφημερίδα «Αὐστραλοελληνικὰ Νέα» (Θεσσαλονίκη), ἀριθμ. φ. 23/Ἰούνιος 1991, σελ.8. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.